

будівельних виробів слід порівнювати з необхідною інформацією, за необхідності також внутрішнє маркування будівельних виробів, що постачаються. Для цього також потрібно визначити, чи були оголошені властивості, необхідні для встановлення. Важливою основою для цього є специфікація виробника про експлуатаційні характеристики будівельних виробів і додаткова інформація, яку він надає.

Література:

1. ДБН Б.1.1-13:2021 «Склад та зміст містобудівної документації на державному та регіональному рівнях» URL: <https://dreamdim.ua/uk/sklad-ta-zmist-mistobudivnoyi-dokumentatsiyi-na-derzhavnomu-ta-regionalnomu-rivnyah/> (дата звернення: 31.01.2023).

2. ДБН Б.1.1-14:2021 «Склад та зміст містобудівної документації на місцевому рівні» URL: https://www.minregion.gov.ua/wp-content/uploads/2022/08/dbn-b.1.1-14_2021.pdf (дата звернення: 31.01.2023).

3. ДБН Б.2.2-3:2021 «Склад та зміст історико-архітектурного опорного плану населеного пункту» URL: <https://dreamdim.ua/uk/sklad-ta-zmist-iaop-dbn-b-2-2-3-2021/> (дата звернення: 31.01.2023).

УПРАВЛІННЯ КОРПОРАТИВНИМ ПІДПРИЄМСТВОМ В УМОВАХ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ. АСПЕКТ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

О. М. КОЛМАКОВА, канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри економіки та маркетингу

К. С. ЛІТОВКА, студент

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків, Україна*

Майбутнє невизначене. Стратегічне управління має справу з цією невизначеністю під час розробки стратегії та прийняття рішень щодо визначення «правильного» варіанту стратегії. Місія «надійної компанії» пропонує конкретні відправні точки для вдосконалення стійкості, фінансової стійкості та надійності стратегії.

Власники хочуть, щоб їхня компанія була успішнішою в довгостроковій перспективі. Ризики, пов'язані з підприємницькою діяльністю, однак, можуть призвести до криз, що вплине на успіх або, в гіршому випадку, призведе до банкрутства. Однак багато людей не люблять мати справу з невизначеністю. Тому потрібне стратегічне управління невизначеності, під відповідальність ради директорів або керівництва. Це є ключовим питанням корпоративного управління. Необхідний аналіз стратегічного ризику і лише на основі цього подальший розвиток корпорації.

Корпоративна стратегія розглядає існуючі можливості та небезпеки (ризик), особливо економічні надзвичайні ризики. Це фундаментально покращує стабільність компанії, а отже зменшує ризик неплатоспроможності і дозволяє досягти успіху, лише якщо стратегія є відповідною і може вільно регулюватися.

Мета повинна бути системною, сприяти підвищенню стійкості та міцності бізнес-модель. Мета полягає не в уникненні всіх ризиків, а в їх оптимізації.

Профіль «ризик-прибуток» розглядає визначені цілі безпеки як вторинні умови для прийняттого обсягу ризику. Однак висока безпека виживання і, отже, стабільність, базується на основі "надійної" корпоративної стратегії, що пов'язана з достатньо високим потенціалом покриття ризиків.

Ідея «надійної компанії» можлива при формуванні «індикатора надійності», який стає вимірювальним інструментом. Даний індикатор пропонується для оцінки компанії з точки зору стійкої безпеки запасів.

Концепція «надійна компанія» класифікується як сучасна ідея «стратегічного ризик-менеджменту». Надійні компанії володіють надійною стратегією, яка забезпечує фінансову стійкість – і, отже, кредитоспроможність і безпеку виживання в майбутньому.

Крім того, вони мають відповідні навички роботи з можливостями та небезпеками (ризиками), яким слід запобігти. Бізнес-стратегія через невраховані ризики знаходиться під загрозою або що це пов'язано з неправильними рішеннями у «підприємницьких рішеннях», чії ризики були неправильно оцінені, до одного криза чи навіть банкрутство.

Надійні компанії демонструють високу фінансову стійкість.

Фінансова стійкість означає, що через адекватне потенційне покриття ризиків компанія має набір можливих сценаріїв стресу, а також хороший і стабільний рейтинг і тому низьку ймовірність неплатоспроможності, а відповідно є привабливою інвестицією.

Фінансова стійкість є частиною компоненти управління в моделі ESG (економічний, соціальне, управління). Висока фінансова стійкість дається, якщо [1-2]:

1. Довгострокова (принаймні) реальна діяльність компанії не скорочується (і в середньостроковій перспективі рентабельність власного капіталу перевищує темпи зростання інфляції).

2. Залежна від ризику ймовірність неплатоспроможності (p) є низькою (наприклад, $< 1\%$).

3. Ризик дохідності, наприклад коефіцієнт варіації прибутку, який для власника є «прийнятним» (наприклад, $V < 40\%$).

4. Рентабельність інвестицій компанії вище ніж вартість капіталу, заснована на ризику.

Отже, висока фінансова стійкість означає, що компанія має низький ризик неплатоспроможності та має сприятливу загальну позицію щодо безпеки. Забезпечення високої фінансової стійкості може розглядатися власниками як обмеження підприємницьких ризиків («Концепція безпеки перш за все»). Воно може бути емпіричним і показувати, що компанії з високою фінансовою стійкістю також має високий рівень можливості на фондових біржах генерувати надлишкові доходи з поправкою на ризик.

Однак міцна компанія — це більше ніж фінансово стійка компанія.

Стійкість є перш за все відображенням фінансового впливу корпоративної стратегії. Відповідно, для довгострокової фінансової безпеки надійні компанії мають формувати надійні корпоративні стратегії.

Література:

1. Gleißner, Risk Management Association e.V. (RMA), Managemententscheidungen unter Risiko. Haftung – Recht – Business Judgement Rule, 2019, P. 1243-1258.
2. Kühne und Lienhard, Der Sanierungsberater 2020, P. 144–149.

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОГО БІЗНЕСУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Л. А. КУШНІР, канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри фінансів, обліку та оподаткування ім.С.Юрія

Навчально-реабілітаційний заклад вищої освіти «Кам'янець-Подільський державний інститут», м. Кам'янець-Подільський, Україна

Сучасні реалії у світовій економіці, пандемія COVID-19 та введення воєнного стану 24 лютого 2022 року в нашій країні негативно вплинули на всі сфери економіки України. Відтак готельно-ресторанний бізнес, зазнавши значних втрат, не став винятком: велика кількість готельно-ресторанних закладів функціонують або частково, або є перепрофільованими, або зачиненими взагалі.

Доречно також зауважити, що готельно-ресторанний бізнес, будучи складовою індустрії гостинності, є одним із найперспективніших напрямів розвитку національної економіки. Ефективне функціонування цієї сфери бізнесу є позитивним показником змін в економіці держави, її регіонів та важливою передумовою активізації розвитку міжнародних зв'язків. Індустрія гостинності є однією з важливих складових світового ринку послуг, й представляє собою високододаткову галузь, що швидко розвивається, створюючи нові види та форми підприємств [1].

Розгортання у глобальному масштабі пандемії COVID-19, а тепер ще й повномасштабне вторгнення ворога, серйозно зачепило цей бізнес, спровокувавши, у такий спосіб, його критичний фінансовий стан. З огляду на це, готельно-ресторанний бізнес змушений шукати нові активатори та мотиватори виживання і розвитку, які дозволять йому ухвалювати ефективні та водночас перспективні управлінські рішення, для того щоб функціонувати на ринку праці заради розквіту держави [3].

Відтак Українська готельно-курортна асоціація (UHRA) від імені громади індустрії гостинності ініціювала акцію «Відвідай Україну в майбутньому», яку офіційно підтримало Державне агентство розвитку туризму і Міністерство культури та інформаційної політики. Акція спрямована на підтримку української індустрії гостинності, що бере участь у забезпеченні тилу військових дій та несе значні фінансові витрати з початку війни [2].

Як результат впровадження акції люди з усього світу робили «пожертвуване бронювання» номерів в українських готелях на будь-яку дату